

כוח המשיכה הבלתי־רגיל של מפעל הפיס (שמכר בשנה שעברה אגרות פיס ב־13 מיליון ל"י כמעט*) איננו נובע רק מן האמון המוחלט שנותן הציבור במפעל. לאורח הרוכש אגרת ברור מה הוא סיכויי לזכות בפרס. הסיכוי הוא טוב. אבל גם אם אין הוא זוכה בפרס הגדול — או בפרס הזוטא על המקום, הוא יודע כי כספו הושקע במטרה טובה: הרחבת רשת האשפוז במדינה ופתרון המחסור בכתות בתי־הספר.

כמו במשל הידוע האומר כי מטיפה לטיפה מתמלא ההיך, כך במפעל הפיס. 300 אלף האגרות הנמכרות מדי שבוֹ עים בכמעט 1000 נקודות מכירה מאילת עד מחולה עזרו לא רק להיט מהרצליה לזכות ב־30 אלף ל"י או למורה ממושב חמד לזכות בדירה שאפשרה לה את הנשואין**. יותר מזה. הן הושיבו כמעט כל תלמיד חמישי בישראל באחת מ־2200 הכי־תות שהוקמו בעזרת הלוואה של מפעל הפיס, הן הוסיפו 800 מיטות לרשת האשפוז בארץ.

■ ותר מ־26 מיליון אגרות הפיס ש־נמכרו (בכמעט 44 מיליון ל"י) מאז

אתה מכיר מראה זה: אורחים מצטופפים ליד ביתני מפעל הפיס ורוכשים את אגרות הפיס. תמיד כדאי לזכור ששתי הלירות של כל איגרת מצטרפות לסכום גדול, אשר חלקו העיקרי נועד לפרסים לקוני האגרות ויתרו לבניית בתי חולים ובתי ספר ברחבי הארץ, בצפון ובדרום.

שות הד"ר מיכאל לגדא, מעסיק רק 18 עובדים.

הפיס, הבונה בתי־חולים ובתי־ספר, איננו בנאי סתם. הוא בנאי נבון. כי כל לירה של הפיס המושקעת באחד משני סוגי המוסדות החיוניים כל כך לציבור היא לא סתם לירה. היא לירת־גרר. כי זה הוא תנאי בל־יעבור במפעל הפיס. אין השקעה (ברשת האשפוז) או הלוואה (להקמת בתי־ספר) בלי השתתפות, שווה לפ־חות, של הרשות העירונית או הממ־שלטת המתאימה. כך שלירות הפיס נותנות דחיפה הרבה יותר גדולה לפיתוח רשת האשפוז והחינוך מאשר מספרן מעיד. הפיס, למשל, משקיע רק בבניין בתי־החולים. הרשות המקו־מית חייבת לציידו ולהחזיקו.

היום נועד הפיס, שהכה שרשים כה עמוקים בלב האזרח, למטרות רבות. הפיס מקים לא רק כתות בבתי־ספר יסודיים אלא גם בבתי־ספר תיכוניים ומקצועיים. אחת מדאגותיו החשובות נתונה, לאחרונה, לחיסול המשמרת השנייה בחינוך ולשימת קץ ל־כיתות הפסולות (הכיתות שאי־אפשר לרכו־בהן יותר מ־15 עד 30 ילד והנמצאות

לשובת הכלל - ולשובת הפרט

היא שיטת מפעל הפיס, שחילק משך תשע שנות קיומו יותר מ־21 מיליון ל"י כפרסים, ושהשקיע יותר מ־13 מיליון ל"י בהקמת בתי־חולים ובתי־ספר

בדירות מגורים או בצריפים). ורבה וארוכה היא הרשימה של מפעלי מפעל הפיס:

- הפיס הוא שהקים בתי־ספר יסודיים בעמק חפר ובמירון הגליל.
- הפיס הוא שהקים בתי־ספר תיכוניים בבית־שאן ובשער הנגב.
- הפיס הוא שמימן את המרפאה באילת.
- הפיס הוא שעזר בבניין בית־החולים "השרון" בפתח־תקווה.

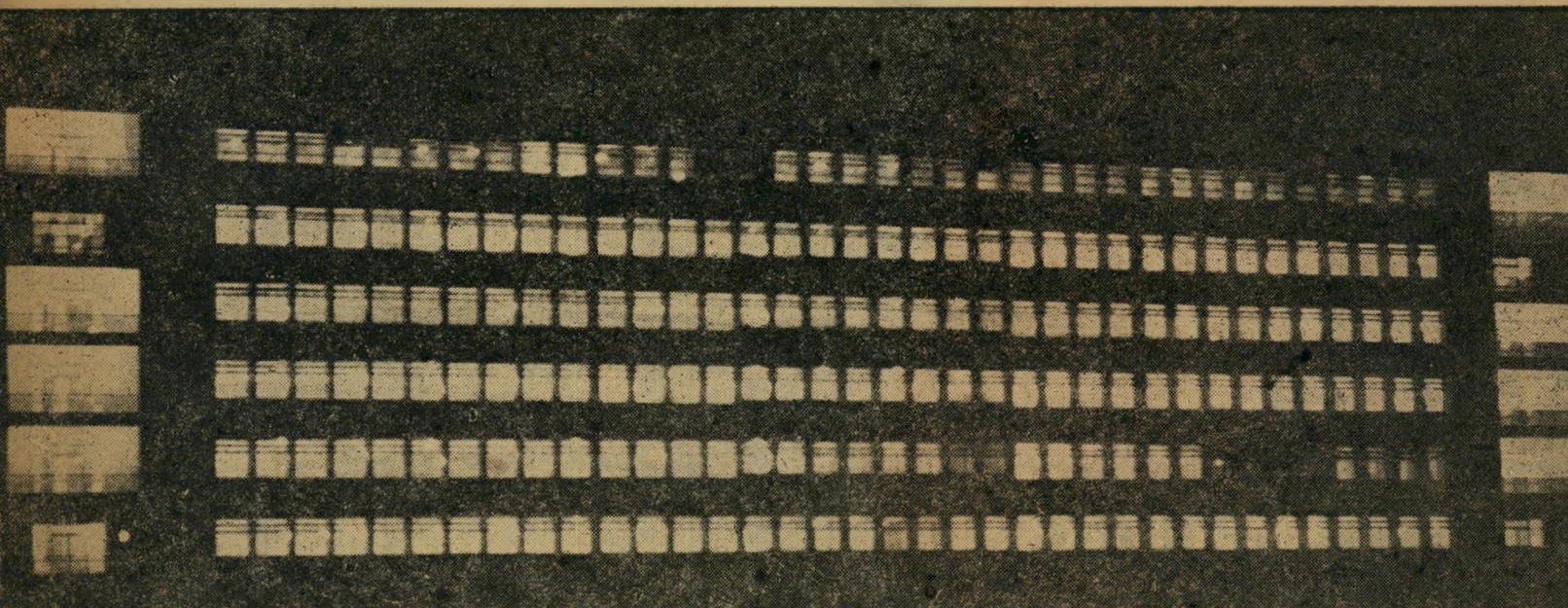
וזהו רק רשימה חלקית מאד־מאד של מפעלי הפיס...

הושקעו יותר מ־2.6 מיליון ל"י. אשר ל־18% הנותרים מהכנסות המכירה הרי 15% הם חלקם של מוכרי האגרות, ביניהם 500 משפחות המוצאות את פרנסתן אך ורק ממכ־רת אגרות פיס, רובן הגדול קשישים ומומלצים על־ידי לשכות הסעד העי־רוניות, כך שמפעל הפיס עוזר לכלל לפתור בעייה נוספת — זאת של מק־רים סוציאליים רבים, בעצם הקמת ביתניו. 3% הנותרים הם הוצאות מפעל הפיס, כולל פרסום, הדפסת האגרות ומנגנון. המפעל עצמו, ברא־

14 לאוגוסט 1951, בו נוסד מפעל ה־פיס, עשו רבות. 52% מכלל הכנסות המכירה הוצאו לפרסים לרוכשי ה־אגרות, וזהו חלקו של הפרט בפיס. יותר מ־30% הוצאו לשובת הכלל. והכלל הזה כולל הרבה מאד: בשנה שעברה, בלבד, למשל, הושקעו כספי פיס גם ב־12 מרפאות בגליל העליון מחולתה עד מעין־ברוך. מפעל הפיס השקיע בבתי־חולים ליולדות בבאר שבע ובבתי־חולים לשגרון הלב ליל־דים בירושלים. בבניין בתי־החולים העירוני החדש בתל־אביב בלבד כבר

* מספר המעיד יותר מכל על התגובה החיובית של הציבור למפעל הפיס: כי פרושו של דבר הוא שכל אזרח וכש בשנה שעברה, בחמוצע, אגרות בכמעט 7 ל"י.

** מאות האזרחים שזכו בפרסי הפיס הגדולים מהווים ציבור מגוון הכולל פועל־נמל מחיפה (30 אלף), והג מירושלים (10 אלפים), מוכר־תה מבתיים (30 אלף), עולה חדש ממעברת חדרה (10 אלפים), סנדלר חיפו (30 אלף).

(כצילום לילה מיוחד) העתיד לתרום תרומה נכבדת לחיסול בעיית האשפוז החמורה במרחב תל־אביב. ובתי־חולים זה הוא רק אחד מבתי־החולים הרבים שנבנו בהשתתפות מפעל הפיס. אגב, בבנין זה בלבד כבר השקיע מפעל הפיס עד כה יותר מ־2.6 מיליון ל"י. מוגש על־ידי מפעל הפיס

האם אתה מכיר את המראה הזה?
אל תתפלא אבל מראה זה חנו תוצאה ישירה של המראה שלמעלה. כי הלא זה בניין הענק של בית החולים העירוני החדש בתל־אביב